

1901

11

G. V. PLEHANOVILLE ⁷⁶

30. I. 01.

Hyvä G. V., sain juuri kirjeen palattuani vastikään „lopullisesta” keskustelusta, joka meillä oli Juudaksen kanssa. Asia on nyt järjestyksessä, mutta olen kauhean tyytymätön siihen, miten se nyt järjestyi. Kiiruhdan kirjoittamaan Teille, ennen kuin vaikutelma kadottaa tuoreutensa.

Juudas ei väitellyt „demokraattisen opposition” suhteen: hän ei ole romantikko eikä häntä puheilla peloteta. Mutta mitä „7. kohtaan” tulee (aineiston käyttö „Sovremennoje Obozrenijelle” tulevan aineiston käyttö „Iskraa” varten), niin siinä hän puijasi ovelasti meikäläisiä, jotka kaikki, ja P. B. y compris *, asettuivat hänen kannalleen, minua vastaan. Hän, Juudas, oli nähkääs odottanut, että „Iskrasta” tulee kansanomaisempi, enemmän „työläishenkinen”, hänen mielestään se saattaa synnyttää kilvoittelua, jos me saamme käyttää vapaasti „Sovremennoje Obozrenijelle” tulevaa aineistoa... Hän vaatii, että aineiston käyttö „Iskraa” varten tulisi kysymykseen vain silloin, kun siitä *sovitaan* „Sovremennoje Obozrenijen” edustajan kanssa, ja siitä voidaan olla sopimatta vain silloin, kun ei voida saada yhteyttä tähän edustajaan, ja tämä ehto tulee nähtävästi kyseeseen peräti harvoin, sillä Juudas sanoo suoraan, että hänen olettamustensa mukaan joko edustaja tulee olemaan *im Auslande*** („korkeintaan 12 tunnin matkan päässä Münchenistä”) tai järjestetään mitä säännöllisin kirjeenvaihto. Hän haluaisi julkaista *joka kuukausi viisi* arkia, t.s. suunnilleen 200 tuhatta kirjasinmerkkiä, juuri niin paljon kuin on kahdessa „Iskran” arkissa. Ei ole syytä

* — siinä luvussa. *Toim.*

** — ulkomailla. *Toim.*

lainkaan epäillä sitä, että hän pystyy *tarjoamaan* niin paljon aineistoa, sillä hän on varakas mies, kirjoittelee paljon ja hänellä on hyviä tuttavuuksia. Selvää on, että kilpailu ei tähtää niinkään „Zarjaa”⁷⁷ kuin „Iskraa” vastaan: poliittinen aineisto on samoin vallitseva ja luonteeltaan samanlaista lehtiaineistoa — päivän tapahtumia koskevia *katsauksia*, lyhyitä kirjoituksia (Juudas on aivan oikeassa antaessaan äärettömän suuren merkityksen sille, että julkaistaan usein pieniä kirjoituksia sisältäviä ohkaisia vihkosia). Meille alkaa tulla tulvimalla sen lajin materiaalia, me saamme juosta suorittelemassa Juudaksen antamia tehtäviä ja hän taas isännöimällä „Sovremennoje Obozrenijessa” (se on ilmeistä, että hänestä tulee siellä isäntä ja vieläpä täysivaltainen isäntä, koska varat ja 99% aineistosta ovat hänen — mehän kykenemme antamaan peräti harvoin sinne edes jotain) tekee oivallisen liberaalisen karriäärin ja yrittää syrjäyttää paitsi painavaa „Zarjaa”, myös „Iskran”. Me saamme juosta, hyöriä, lukea oikovedoksia, hoitaa kuljetukset, ja hänen ylhäisyytensä hra Juudas on oleva mitä vaikutusvaltaisimman (laajan so genannten * „yleisen” mielipiteen kannalta) julkaisun rédacteur en chef**. Ja noille rechtgläubigen*** voi suoda „romanttisen” lohdutuksen: nimitettäköön sitä „Sosialidemokraattisen „Zarja” julkaisun liitteeksi”, lohdutelkoot itseään sanoilla, mutta minä otan sillä välin koko yrityksen huostaani. Herää kysymys, eikö se paljon puhuttu sosialidemokratian „hegemonia” silloin osoittaudu pelkäksi cantiksi****? Missä se ilmenee, ellei sanoissa: „Sosialidemokraattisen... liite”? On aivan varmaa, että hän hautaa meidät aineiston paljoudella, sillä emme ehdi kirjoittaa kyllin paljon edes „Zarjaa” ja „Iskraa” varten.

Jompikumpi: joko „Sovremennoje Obozrenije” on *aikakauslehti* „Zarjan” liite (kuten on sovittu) ja silloin sen ei pidä ilmestyä useammin kuin „Zarja” ja aineiston täytyy olla *täysin* vapaasti käytettävissä „Iskraa” varten. Tahi me myymme esikoisoikeutemme hernerokasta ja Juudas, joka ruokkii meitä kauniilla sanoilla, genasführer***** meitä.

* — niin sanotun. *Toim.*
 ** — päätoimittaja. *Toim.*
 *** — oikeauskoisille. *Toim.*
 **** — tekopyhyydeksi. *Toim.*
 ***** — vetää nenästä. *Toim.*

Jos meidän on suotu ja meillä on mahdollisuus saavuttaa todellinen hegemonia, niin se käy päinsä yksinomaan poliittisen sanomalehden avulla (jota tuetaan tieteellisellä julkaisulla), ja kun meille sanotaan hävyttömän julkeasti, ettei meidän sanomalehtemme poliittisen osaston pidä kilpailla herrojen liberaalien poliittisen yrityksen kanssa, niin on päivänselvää, että meidän olisi näyteltävä surkeaa osaa.

Otin tästä kirjeestä kopion ja liitän sen protestinani ja „eriävänä mielipiteenäni” tämänpäiväisen istunnon „Pöytäkirjaan”, ja kehotan Teitäkin kohottamaan kapinalipun. On parempi katkaista välit kuin alistua tosiasiallisesti Credon ohjelman alaiseksi samalla kun puhutaan suuriäänisesti credolaisuutta vastaan.

Jos enemmistö asettuu sille kannalle, minä tietysti alistun, mutta pesen ennalta käteni.

*Lähetetty Münchenistä Geneveen
Julkaistu ensi kerran v. 1925*

*Julkaistaan
konekirjoitusjäljennöksestä,
johon V. I. Lenin on tehnyt
omakätisesti lisäyksiä*